

der er patientsikkerhedsmæssige problemer forbundet med nogle af disse behandlinger, vil Sundhedsstyrelsen kunne forbeholde behandlingerne for autoriserede sundhedspersoner i medfør af § 71, stk. 2 og 3, og dermed underlægge dem styrelsens tilsyn.

Hvis en del af klinikkens virksomhed selvstændigt udføres af andre faggrupper end autoriserede sundhedspersoner, f.eks. kosmetologer, optages dette ikke i registeret. Registeret er således et register over klinikker, hvis kosmetiske virksomhed udføres af autoriserede sundhedspersoner eller som medhjælp for disse.

Registreringen påhviler udbyderen af den pågældende kosmetiske behandling. Sundhedsstyrelsen bemyndiges til at bestemme, at registrering er en betingelse for, at kosmetisk virksomhed kan udføres i privat regi af autoriserede sundhedspersoner. Eventuelle overgangsbestemmelser fastsættes af Sundhedsstyrelsen. Ændres forhold i henhold til, hvad der tidligere er meddelt Sundhedsstyrelsen, skal dette også registreres. Sundhedsstyrelsen udarbejder regler for fremgangsmåde ved og indhold af registreringer.

Hvis en autoriseret sundhedspersons behandlingstilbud helt eller delvist slettes fra registeret, må disse ikke længere udføres i privat regi. Grunde til at slette i registeret kan være, at det grundlag, man oprindeligt fik optaget sit behandlingstilbud i registeret på, er blevet ændret, f.eks. hvis personalesammensætningen på stedet ikke længere er tilstrækkelig til, at man kan varetage større operationer. Endvidere hvis den autoriserede sundhedspersonen ikke har efterlevet krav fra tilsynsmyndighederne vedrørende den sundhedsfaglige drift af klinikken, f.eks. krav til hygiejne, information af patienterne eller opfølgning på behandlingerne.

Efter stk. 2 bemyndiges Sundhedsstyrelsen til at udstede regler om opkrævning af årligt gebyr til hel eller delvis dækning af de udgifter, der er forbundet med registreringsordningen, herunder behandling af ansøgninger om optagelse i registeret, vejledning og sagsbehandling, samt udgifter vedrørende det udvidede tilsyn på området. Gebyrbetalingen påhviler den enkelte autoriserede sundhedsperson. Det vil typisk være læger, men f.eks. også sygeplejersker kan udføre gebyrpligtig virksomhed. Manglende indbetaling af fastsatte gebyrer i forbindelse med registreringen vil kunne medføre sletning fra registeret. Der henvises i øvrigt til pkt. 5 i de almindelige bemærkninger om administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Sundhedsstyrelsen vil offentliggøre en liste over registrerede klinikker på styrelsens hjemmeside.

Kapitel 26

Reglerne i kapitel 26 er en videreførelse af reglerne i lægelovens §§ 24 og 25 om kvaksalveri, idet sprogbogen er blevet moderniseret, og straffebestemmelserne er blevet udskilt til afsnittet om straffebestemmelser.

Til § 73

I bestemmelsen fastsættes, at personer uden autorisation er berettiget til at behandle syge, dog ikke på de virksomhedsområder, der er forbeholdt autoriserede sundhedspersoner. Grundbetingelse er, at pågældende ikke udsætter nogens helbred for påviselig fare. Endvidere må pågældende ikke foretage de behandlinger m.v., der er opregnet i § 74, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Bestemmelsen er strafsanktioneret, jf. § 87.

Til § 74

Bestemmelsen opregner hvilke typer af behandlinger, som det er forbudt ikke-læger at foretage. Herved definerer bestemmelsen, hvilke behandlinger m.v., det er forbeholdt læger at foretage.

Det drejer sig typisk om behandling af sygdomme, der er farlige for almenheden på grund af smittefare, så som veneriske sygdomme i smittefarligt stadium, tuberkulose eller andre smittefarlige sygdomme, jf. stk. 1.

Endvidere drejer det sig, jf. stk. 2, om indgreb og behandlinger m.v., det kræver en betydelig faglig kompetence at udføre, så som operative indgreb, bedøvelse, fødselshjælp, anvendelse af receptpligtige lægemidler, røntgen- eller radiumbehandling m.v.

Efter bestemmelsen i stk. 2 er det generelt forbeholdt læger at foretage operationer, hvad enten disse foretages med et terapeutisk eller et ikke-terapeutisk formål. Kerneområdet for de kirurgiske specialer er selvsagt at foretage operative indgreb, der tjener et terapeutisk formål.

I forbindelse med visse mindre indgreb, hvor der hovedsagelig er tale om gennembrud af huden, tillægges det dog vægt, at der er tale om et ikke-terapeutisk formål. Tatovering, scarification og piercing kategoriseres som kropsudsmykning, og lovgivningen herom henhører under andre ministerier. Tatovering, scarification og piercing regnes derfor ikke som operative indgreb i § 74's forstand, og må følgelig udføres af enhver efter de regler, der måtte være fastsat herom, f.eks. lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering.

Hvis et indgreb uden terapeutisk formål er mere omfattende end den ovennævnte gennembrydning af huden, regnes dette for et operativt indgreb i § 74's